

Het hele zwikkie

Ruud van der Heijden

In de eer-ste klas zat ik als heelklein man- nek e Naast 'n meis-je dat nog
Na m'n school-tijd trof ik heel wat mooi-e mei- -den waar ik min of meer m'n
'kHeb zo'n beet-je heel de we-reld rond-ge - trok - ken Al - ler - we-gen trof ik

klei-ner was dan ik Ze was lou-ter, lief en leuk en heet-te Sjanne-ke
blik op hield ge-richt. Die ook uit-ge-breid hun aan-dacht aan mij wijd - -den
schat-jes bij de vleet en door me-nig lief heb ik me la - ten lok - ken

Als ze lach-te zag je't zon-licht in haar blik In de twee-de klas zat
Een voor een hield ik ze kritisch tegen 't licht. Maar geen een was er met
'kHeb aan hen roy - aal ge - ne-gen-heid be-steed. Maar al was er heel wat

ze niet meer naast mij Na de der - de liep ze me ge-woonvoor-
juist dat beet - je Schwung Zo - als Sjan-ne-ke uit de twee - de klas van
fraais van de par - tij Zo - als Sjan - ne - ke was er niet eent - je

bij lk geef je met ple-zier het he - le zwikkie het he - le
toen
bij

za - kie voor 'n kna-kie voor 'n prik-kie lk geef je graag de he - le

ben-de, heel de boel voor 'n kus-je van die kos-te - lij - ke troel Midden op m'n smoel